

højet saaledes, at det bliver tilstrækkeligt, i Henhold til Lovens Udtalelser i saa Henseende. — Der staar nu kun tilbage det samme ærede Medlems Forslag om Henvisning af det af ham under Nr. 50 indbragte Andragende fra Hovedbestyrelsen for Dansk Jærnbaneforbund om Dyrtidstillæg. Jeg kan i den Henseende henholde mig til en Del af, hvad den ærede Ordfører udtalte. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds egentlig har gjort de paagældende Statsbanefunktionærer nogen Tjeneste ved at indbringe dette Andragende i Folketinget med Forbigaaelse af Indenrigsministeren, og under disse Forhold mener jeg slet ikke, at der for mig er nogen Anledning til yderligere at udtale mig om dette Andragende.

Dermed tror jeg at have gennemgaaet alle de Sager, som have været fremdragne. Skulde der være noget, som jeg ikke har omtalt, vil jeg senere hen ved at læse Forhandlingerne kunne tage saadanne yderligere Punkter under Overvejelse, som maatte være fremdragne derunder.

Formanden: Den højtærede Minister skal være til Stede i Landstinget i Morgen og rimeligvis ogsaa i Overmorgen, og det vil derfor være nødvendigt at faa Sagen sluttet i Dag. Da der endnu er 7 Talere indtegnet, vil jeg bede ærede Medlemmer fatte sig i Korthed.

Ousen: Jeg skal rette mig efter den Henstilling, der faldt fra den højtærede Formand, og fatte mig meget kort. Det er i Anledning af Andragendet under Nr. 44 fra forhenværende Ledvogter Jepsen af Fredericia at jeg gerne vilde sige et Par Ord. Dette Andragende er for saa vidt en gammel Bekendt, som det allerede har været fremme tidligere, og da jeg ogsaa ved tidligere Lejlighed har haft Ordet om det, kan jeg ogsaa allerede af den Grund fatte mig meget kort. Naar vi se paa den Maade, som Andrageren er bleven behandlet paa, forekommer det mig egentlig, at Andrageren ikke har Grund til at være utilfreds med den Behandling, hans Andragende har faaet her i Tinget. Tinget har jo nemlig vist Andrageren al den Opmærksomhed, som Folketinget overhovedet er i Stand til at vise ham, saa længe han holder sig til kun at fremkomme med sin Sag som Andragende til Finansudvalget, idet Finansudvalget jo ved en tidligere Lejlighed har foreslaaet Andragendet henvist til Ministerens Undersøgelse, og denne

Undersøgelse har, som vi have set, jo ogsaa fundet Sted. I Tillæg B. for 1898—99 er der gjort Rede for, hvilket Resultat Ministeren gennem sin Undersøgelse er kommen til, og desværre er det jo saa, at den bestaaende Lovgivning eller de bestaaende Regler, om man vil, er saadanne, at heller ikke Indenrigsministeren har været i Stand til at hjælpe Manden yderligere, ud over den Hjælp, han allerede faar — en Hjælp, som jeg selvfølgelig overordentlig villig indrømmer er for lille, nemlig de saa ofte nævnte 174 Kr. Men da der nu baade fra Finansudvalgets og fra Indenrigsministerens Side er foretaget, hvad man foreløbig kan vente, vil jeg ikke kunne stemme sammen med det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds for paa ny at henvide Andragendet til Indenrigsministerens Overvejelse. Det eneste, der nu var at gøre, var jo at faa Manden op paa Finansloven med en Understøttelse der, men hvilke Konsekvenser det saa kunde føre med sig, kan jeg selvfølgelig ingen Mening have om, og det er der vel overhovedet ingen, der i Øjeblikket vil være i Stand til at overse. Det vil selvfølgelig medføre, at en hel Del Mennesker, der nu sidde med meget smaa Understøttelser, ville kunne gøre Krav paa at blive hjulpede paa samme Vis. Nu er det jo saa, at Kommunen har maattet træde til. Den paagældende har længe vægret sig ved at søge Kommunen om Understøttelse, men efter det Andragende, han sidst har indsendt, ser man nu, at han faar en Alderdomsunderstøttelse fra Fredericia Kommune af 120 Kr. om Aaret, og den højtærede Indenrigsminister oplyste jo nylig, at han desuden ekstraordinært har faaet en og anden mindre Understøttelse paa Grund af Sygdom. Men naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) gjorde gældende, at Kommunen havde handlet saa smaalig derved, at man havde medregnet de 174 Kr., som den paagældende allerede har i Understøttelse fra de danske Statsbaner, synes jeg ikke, at det ærede Medlem egentlig har nogen Grund til at dadle Fredericia Kommune i den Henseende, for det er jo noget, alle Kommuner gøre. Naar en Ansøger har en Understøttelse andetsteds fra, tager man Hensyn dertil og giver ham saa fra Kommunens Side saa meget mindre . . . (Afbyrdelse) . . . Det behøver man ikke, siger det ærede Medlem, det kan man ganske vist nok sige; men jeg ser ikke, hvorledes Kommunerne ville kunne undgaa denne Maade at behandle Understøttelsessager